

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІНСТИТУТ АЕРОПОРТІВ
ALLBAU SOFTWARE
КОРПОРАЦІЯ ТЕХНОНІКОЛЬ

АРХІТЕКТУРА *та* ЕКОЛОГІЯ

**Матеріали VI Міжнародної
науково-практичної конференції**

17–19 листопада 2014 року

Київ – 2014

АРХІТЕКТУРА та ЕКОЛОГІЯ: Матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції (м.Київ, 17–19 листопада 2014 року). – К.: НАУ, 2014. – 332 с.

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ КОНФЕРЕНЦІЇ:

1. Проблеми розвитку архітектурного середовища.
2. Містобудування, екологія, територіальне планування.
3. Аркологія як перспективний напрямок інтегрованого розвитку архітектури та екології.
4. Промислове, цивільне та транспортне будівництво.
5. Теорія, методика та практика дизайну.
6. Інформатизація архітектурно-будівельної освіти.
7. Екологічний моніторинг, моделювання і прогнозування стану довкілля.
8. Практичний досвід застосування інформаційних технологій у архітектурному проектуванні, будівельному конструюванні, будівництві та дизайні.
9. Дидактичні особливості та практичний досвід базової і професійної інформатичної підготовки майбутніх архітекторів, будівельників, дизайнерів, екологів.

Матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції "АРХІТЕКТУРА та ЕКОЛОГІЯ" висвітлюють питання, пов'язані з дослідженням взаємодії та взаємозалежності архітектури і екології, з модернізацією вищої архітектурно-будівельної та екологічної освіти, зокрема, у плані її комплексної інформатизації.

Для студентів вищих навчальних закладів, аспірантів, наукових та педагогічних працівників, практикуючих архітекторів, дизайнерів, інженерів-будівельників, екологів.

Робочі мови конференції: українська, російська, англійська.

© Національний авіаційний університет, 2014р.

ПРОГРАМНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

ГОЛОВА:

Харченко В.П., д-р техн. наук, професор, проректор з наукової роботи НАУ

ЗАСТУПНИКИ ГОЛОВИ:

Чемакіна О.В., канд. арх., доцент, директор ІАП;

Белятинський А.О., д-р техн. наук, професор;

Дорошенко Ю.О., д-р техн. наук, професор;

Смирнов Ю.О., Allbau Software GmbH

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР:

Костюченко О.А., асистент

ЧЛЕНИ ПРОГРАМНОГО КОМІТЕТУ:

Авдєєва Н.Ю., к.арх., доцент;

Авдєєва М.С., к.арх., доцент;

Агєєва Г.М., к.т.н., доцент;

Барабаш М.С., к.т.н., доцент, ТОВ "ЛІРА САПР"

Бірілло І.В., к.т.н., доцент;

Бармашина Л.М., к.арх., доцент;

Болотов Г.І., к.арх., доцент;

Дегтярьов Є.О., Allbau Software GmbH;

Ільченко Д.М., к.арх., доцент;

Ковальов Ю.М., д-р техн. наук, професор;

Кузнєцова І.О., д-р мистецтвознавства, професор;

Лапенко О.І., д-р. техн. наук, професор;

Макаренко М.Г., к.т.н., доцент;

Матвєєва О.Л., к.т.н., доцент;

Олійник О.П., к.арх., доцент;

Тимошенко М.М., к.арх., доцент;

Товбич В.В., д-р арх., професор;

Трошкіна О.А., к.арх., доцент.

УДК 728.1 (1-21)(043.2)

ІНТЕГРАЛЬНІ ПРОСТОРИ В АРХІТЕКТУРІ

І.К. Арутюнян, студент групи 605 ІАП

Н.Ю. Авдєєва, к. арх., доцент кафедри архітектури
Національний авіаційний університет, м.Київ, Україна

Актуальність теми доповіді. У статті розглядаються питання формування сучасних багатофункціональних комплексів, ґрунтуючись на принципах інтеграції. Динаміка зміни поглядів суспільства, розвиток технологій роблять актуальним розвиток архітектурного простору як саморегулюючої системи. Системи, здатної блискавично відповідати мінливим запитам суспільства і технічного прогресу, якими представляються інтегральні простору в архітектурі.

Мета доповіді. Проаналізувати основні тенденції формування, класифікацію і архітектурно-планувальну організацію багатофункціональних будівель. Узагальнити досвід ефективного використання поняття «інтегральний простір» в архітектурі і розглянути способи його формування.

Основні результати дослідження. Сучасність характеризується прискореним темпом розвитку науково-технічного прогресу, глобалізацією та пов'язаною з нею всесвітньою економічно, політично та соціально-культурною універсальністю та інтеграцією. Ущільнення рутинних потреб людини – нівелювання меж його особистого і соціального простору – підвищує критерій якості до формування архітектурного середовища. Будівля, як архітектурний об'єкт, стає не тільки місцем реалізації потреб суспільства, а й предметом іміджу, об'єктом комунікації.

Поняття «інтеграція» (від лат. *Integrum* – ціле; лат. *Integratio* – відновлення) трактується як відновлення, об'єднання в ціле будь-яких частин. Процес інтеграції в окремо взятій сфері намагається узагальнювати в єдину складну модель методи та теорії, які довели свою коректність в певних контекстах, відмовившись при цьому від грубої уніфікації.

Спираючись на дослідження фахівців, при більш детальному аналізі об'єктів дослідження виявляються різні зв'язки з якістю багатофункціональності, наприклад, житло-торгівля, суспільно-житловий, торгово-культурне, офісно-розважальний та ін. Очевидним стає, що інтегральний простір неможливий без опори на «стратегію сталого розвитку». Таким чином, інтегральний простір володіє якістю стійкості: він енергоефективний, економічний і комфортний.

За визначенням фахівців ще одна якість інтегральних просторів – здатність до адаптації. Розвиток технологій змінює уявлення споживача про комфорт, якість та функціональність будівлі, тому забезпечення максимальної експлуатаційної автономності, легкого демонтажу, заміни та реконструкції інженерних елементів будівлі дає можливість уникнути швидкого застарівання, втрати фінансової та соціальної привабливості, а також не дозволяє втратити архітектурному об'єкту статус унікальності. Таким чином, під інтегральним простором, що адаптується, розуміється його здатність отримувати нові якості для реорганізації або наближення своєї структури до оптимальної.

Узагальнюючи, можна стверджувати, що в архітектурі процес інтеграції

знаходить відображення в різних областях:

- в містобудуванні в умовах зростання мегаполісів і актуалізації генеральних планів;
- в реновації архітектурних об'єктів, заміні функціонального призначення будівель, музеєфікації пам'яток індустриальної спадщини;
- в теоретичних працях архітекторів, наприклад, в концепції органічної архітектури Ф.Л. Райта, концепції вільного трансформованого простору Р. Роджерса, концепції впровадження архітектури в природу і природи в архітектурі К. Янга, в філософії будинку-комуни М.Я. Гінзбурга та ін.;
- в популяризації багатофункціональних архітектурних об'єктів і, зокрема, в зміні ментальності «замовника» – підвищенні його споживчих запитів до експлуатації будівлі.

Висновки. Аналізуючи, доповнюючи проектні та науково-дослідні розробки, впроваджуючи ті чи інші компоненти інтегрального простору в універсальні багатофункціональні комплекси, можна запропонувати вирішити задачу проектування сучасних «унікальних» будівель, модернізуючи структурну організацію і архітектурну виразність цих об'єктів. Інтегральний простір стає стратегією розвитку нових багатофункціональних будівель, включаючи систематизацію функцій, еволюційне домінування, в умовах експлуатаційної автономності.

ГНОСЕОЛОГІЧНІ ОСНОВИ АРХІТЕКТУРИ ПАРКІВ РОЗВАГ: СУЧАСНА СВІТОВА ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ЇХ СТВОРЕННЯ

А.В. Апосту, аспірант

Київський національний університет будівництва і архітектури, Київ, Україна

Невід'ємною складовою дозвілля є організація відпочинку в парках розваг. Паркові комплекси пропонують великий асортимент послуг: творчі заходи, гольф, теніс, велосипедні прогулянки, плавання, екскурсії, гральні майданчики для дітей, культурно-мистецькі клуби, групи здоров'я, використовуючи різні форми організації дозвілля: вистави балету на воді, вечори відпочинку для дорослих, ігрові конкурси, спортивні змагання, рекреаційні програми. Проблемами ефективною діяльності парків у сучасному світі опікуються вчені та практики різних сфер життєдіяльності суспільства: економісти, працівники лісового господарства, філософи, соціологи і педагоги. Вчені впроваджують екологічне виховання дітей засобами паркової роботи, започатковують у парках освітні проекти та навчальні програми для шкільних груп, проводять соціологічне дослідження з паркової проблематики. Головні питання розвитку парків вирішуються на міжнародних конгресах, конференціях, симпозіумах, семінарах, що проводяться Міжнародною асоціацією соціологів, Міжнародною службою тематичних парків, Міжнародною асоціацією розважальних парків та атракціонів. У кожній країні діє організація, пріоритетними завданнями якої є вивчення паркових проблем — Національна асоціація парків і рекреації (США), Національний фонд рекреації і туризму (США), Інститут управління у сфері дозвілля та розваг